

Αριθ. 45.

Έτους Δ.

# ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.



ΕΝ ΑΙΓΑΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 12 ΙΟΥΝΙΟΥ 1829.

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

(Τὰ λοιπὰ τῆς Ἐγληματικῆς Διαδικασίας.)

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ Συνακτίων.

133. Οἱ συνάκτιοι συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ιδίαν ἔξτασιν καὶ ἀπόφασιν, καὶ ἔχουν τὰ ίδια δικαιώματα ὑπερασπίσεως μὲ τὸν πρωταρτίον.

134. Οὐανό πρωταρτίος εἶναι ἔπιστροψίων, οἱ συνάκτιοι δύνανται διάκρισις αιτιολογημένης νῦν ζητήσωσι τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀνακρίσεως τῶν ἐξεταστικῶν δικαιοστού, ἵνα ὅτου ὁ πρωταρτίος κηρυχθῇ φυγόδικος. Ηζητητοί αὗτη δέν εἶναι δεκτή, πρὶν συμπληρωθῇ ἡ ἔξτασις.

135. Άν, χρέου τελειώσῃ ἡ ἔξτασις, ἀνεκκληθῇ καὶ ἄλλος συνάκτιος, η ἀπόφασις ἀναβάλλεται, ἕως ὅτου ἐξετασθῇ καὶ αὐτός.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῆς διαδικασίας τῶν πταισμάτων ἢ ἐγκλημάτων τῶν πραττομένων ἀπὸ δικαστας μετερχομένους τὰ ἔργα των.

136. Τὸ πρωτόκλητον δικαστέοιν τοῦ Τυμίατος, κατὰ ζητήσειν τῶν μερῶν, η τῆς δημοσίας συγγορίας, χρίνει ἀνεκάλεστος πάπαρι τῶν εἰρηνοδικῶν, ττόμενα πταισματα ἢ ἐγκλήματα, μετερχομένων τὰ ἔργα των.

137. Τὰ δύο Τυμίατα ἐνώμενα τοῦ ἀνεκάλετού Κρητίδων κρίνουν ἀνεκκλητῶς τὰ πάρα τῶν πρωτοκλήτων δικαστῶν πραττόμενα πταισματα ἢ ἐγκλήματα.

138. Τὰ αιματήρια ἀκολουθῶν καὶ σις τῶν περίστασιν ταύτην τοὺς αὐτοὺς κανόνας τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ἀποσβέσεως, τῶν ποινῶν, καὶ τῶν δημοσίων καὶ πολιτικῶν ἀγωγῶν.

139. Ή δημόσιος στόχων σύνει μὲ τὸν θάνατον τοῦ ἀγνοούμενου, καὶ οὐ η ποινὴ συνιστάται εἰς ζημίαν χρηματισμού.

140. Ή ἐγκληματικά γοινά προσχρόνια δελαπάνεται μετα τὴν παρελευση τοῦ κατροῦ τῆς ποινῆς, τοῦ ἀρ-

Τιμὴ τῆς Συνδρομῆς

Ἐποίει, Τάλαρα Διοτέλα 6

Εξαρτησία . . . . . 3

Τρυπηταία . . . . . 175.

Ἄν συνδροματί γίνονται ἐνταῦθα μὲν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Ευημερίδος, εἰς δέ τὰ λοιπά μέρη τοῦ Κράτους, πάρα ταῖς Επιστάταις τοῦ Ταχεδρομείου.

25

σμένου εἰς τὴν ἀπόφασιν μὲν τοῦτο ὁ καταδίκασθεὶς θὰ δύναται νὰ διεκτρίψῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν τὴν διεμνήγη τῶν ἐκεῖνος κατὼ τοῦ ὀποίου ἐπράξει τὸ ἐγκλημα, καὶ οἱ ἀνίστατες ἢ κατιόντες συγκενεῖς αὐτοῦ.

141. Ή Κυβερνήτης δύναται νὰ διορισῃ τὸν τόπον τῆς διαμνήν τοῦ καταδικασθέντος.

142. Λί διερθωτικαὶ ποιναὶ παραγράφονται πέντε χρόνους μετα τὴν ἐκδοτική τῆς διορτικῆς απόφασεως.

143. Ή δημάτις ἀγωγή, καὶ η Πολιτικὴ ἀγωγή, αἱ πραγδόνεις ἀπὸ ἐγκληματικῶν τιμωρούμενου μὲ ποινὴν θανάτου, ή μὲ ποινὴν σωματικήν, η ατιμωτικήν, παραγράφονται πέντε χρόνους μετα τὴν τιμέσαν καὶ ἡν ἐπερχόμενη τὸ ἐγκλημα, ἀνεισ το διαστήμα τοῦτο δὲν γίνη καμμια πρᾶξις ἐνάσεως η ἐσετάστεως.

144. Ή εἰς τὸ διάστημα τοῦτο γίνη πρᾶξις ἐνάξεως ἡ ἐξετασμής, παραγράφονται πέντε ἐτη μετα τὴν τελευταίαν πρᾶξιν.

145. Καὶ εἰς τὰς δύο περιστάσεις τὰς διαλαμβανομένας εἰς τοικιατέρων ἄσθρα, η λιμάρκεια τῆς παραγράφης εἰναὶ δύο μόνον χρόνων διὰ τὰ πταισμάτα τὰ τιμωρούμενα μὲ διορθωτικές ποινές. Ή δεν νομίστε κατέ.

146. Ή ποιὴτῆς διὰ βίου ἀφιερέσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, δέν παραγράφεται.

147. Ή Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, συμβούλευσμένος τὸ βουλίον του, δύναται κατὰ σύστασιν τοῦ Ανεκκλήτου Κρήτου να μεταβάλλῃ τὴν κεφαλικὴν ποινὴν εἰς ἀλαφοτέραν.

Τὸ ἐγκραφόν, διὰ τοῦ ὑποίου παραχωρεῖται η χάρις αὐτοῦ, εκπαταγράφεται εἰς τὰ πράκτια τοῦ ἀνεκκλήτου Κρητηρίου.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ ἀρμοδιότητος.

148. Ή ἀρμόδιον δικαστήριον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ποινῆς ἔχει μόνον τὸ δικαιούμενον νὰ ἀποφασίζῃ τὸ ἐγκλημα η τὸ πταισμα, καὶ τὴν ἐνοχήν.

149. Ή νάμιμος ποινὴ προσδιορίζει τὴν ἀρμοδιότητα, καὶ οἱ κριτὴς δέν δύναται, μετριάζων ταύτην, να δικαιοποιηθῇ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ύποθέσεως.

150. Ή πό δύο κριτῆρια ἀρμόδιοντα διὰ ποινῆς τὴν αὐτὴν ὑποθέσει, τοῦ κριτήριον, τοῦ ὑποίον πρώτου ἐγκριτές τὴν ποινήν, τὴν κρίνει.

φέρει χωνικωτέραν ὄφελειαν. Ἡ ἀνάγκη εἶναι τῷ διδασκάλῳ τῆς εὐρέσεως καὶ ἀποστολῆς τούτων τὴν φροντίδα θαρρόντως ἐναπεθέμεθα εἰς τὴν εὐμένειαν τῆς Α. Ε. τοῦ Σωτῆρος Κυβερνήτου. Παρακαλῶ νὰ ἐνεργήσετε τὸ ὅσον ἀνήκει χωρὶς βραδυτῆτος, διὰ νὰ ιδωσιν οἱ πολῖται πληρωμένας ἐν ὀλίγῳ τὰς εὐχάς των, καὶ νὰ δοξάσωσι τὸν ὑψιστον διὰ τὴν πατρικὴν κηδεμονίαν τῆς Α. Ἐξοχότητος.

‘Υποσημειοῦμαι μὲν ὅλον τὸ σέβας.

Τῇ 30 Μαΐου 1829.

Ἐκ τῶν χωρίων τῆς κάτω-Ρίζης τῆς ἐπαρχίας  
Μιστρά.

‘Ο εὐπειθής πολίτης Ν. Γιατράκος.

(Τὸν κατάλογον τῆς συνεισφορᾶς θέλομεν ἐκδώσει εἰς ἐν τῶν προσεχεστέρων φύλλων τῆς ἐφημερίδος.)

‘Απὸ ἀνθρώπους ἐλθόντας ἐκ τοῦ ἐν Θερμοπύλαις στρατοπέδου μακράνομεν ὅτι 3.000 Ἀλβανοὶ ἡγουμένου τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Σελικτάρ Π. διὰ ἐφθασαν ἥδη εἰς Ζητούνιον, ὁ δὲ τοῦ Ζητούνιον πατάκη ἀνεχώρησεν εὐθὺς εἰς Λάρισσαν.

‘Ο Σελικτάρ Ποδας εὑρίσκεται εἰσέτι εἰς Τρίκκαλα, ὅθεν μελλει τὰ εἰσβάλλη εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Ανατολικῆς Ελλάδος μὲν 6,000, ὡς λέγεται.

‘Ο Χιλιάρχος Καρατάσος στρατοπεδεύτας εἰς Θερμοπύλας, ἔχει κατασκεύαστεί ἀπὸ τοῦ Ἀταρίλιου μηνὸς γέφυραν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῆς Αλαμάνας. Διεκαίνοντων δέ τινων ἵπποι τὰ ἀντικρυ, ἐξώγρησαν αἰφνηδίως ἔνα οἱ Γούρκοι τοῦ Ζητούνιον ἐντεῦθεν δὲ οἱ ἑκατόνταρχοι Γ. Γριζάνος, καὶ Γεωργανᾶς περὶ τὰ μέσα τοῦ Μαΐου ἐπεργάσαν μὲ 33 στρατιώτας, καὶ ἀπαντήσαντες ἐν Γούρκικον σῶμα ἐκ 200 τὸ ἔτρεφαν. Ἐπειτά ἐνεδρέύσαντες ἐκτύπωσαν ἐν ἔτεσον ἐκ 50, τὸ ὄποιον συνώθενε τὸν μπένη τοῦ Αρμυροῦ καὶ ἔνα Καδῆν ἐρχομένους εἰς Ζητούνιον ἐφόνευσαν 10 ἐξ αὐτῶν καὶ ἐξώγρησαν δύο, τοὺς ὄφοις καὶ ἐδωκαν εἰς ἀνταλλαγὴν τοῦ παρὰ τῷ Τούρκῳ προπιασθέντος Ελλήνος.

— Πρὸς ὀλίγους ἡμέρας ἐφθασεν εἰς Θήβας τὸ ἱππικόν, καὶ βεβαιοῦται ὅτι προπεβλήθησαν αἰφνηδίως τοῖς ἐκεῖ εὑρίσκουσι Τούρκοι διὰ ἐνέδρας, καὶ ἐπανοῦ, ὡς λέγεται, πολλὰ σημαντικὰ ζημιαν.

— Εἰς τὴν κατὰ τὴν 2 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς συγκροτήθησαν ἐν Ἀνηφορῆτη μάχην μεταξὺ μὲν τῶν πληγωτῶν τοῦ Ελλήνων ἡσαν καὶ ὁ Α. Ἑκατόνταρχος τῆς Δῆς Χιλιάρχους τοῦ Διυβούνιον Βατίλειος Μπούτσος, ὁ πεντηκόνταρχος τῆς αὐγῆς χιλιαρχίας Βατίλειος Λεοντίδης, στοιχὶος ὑστέρον ἀπέθανε, καὶ ὁ Γαμίας Παύλος Στεφάνους. Μεταξὺ δὲ τῶν φονευμένων ὁ ἀκοτισθένταρχος Αθανάσιος Λεβαδίτης.

Τὴν ἑπτακούαντην τῆς μάχης αὐτόμολος τις ἐξ Εὐρείων φιλόγονος εἰς τὸ στρατόπεδον ὅποι εἴσ τὴν μάχην ταῦτη ἐπιληγόθη καὶ αὐτὸς ὁ Ομέροπασσούς τοῦτο κανεῖ.

## ΤΕΧΝΕΙΚΑ.

‘Η ἐφημερίς τῆς Ὁδησσοῦ δημοσιεύει ἴδιαιτερον γράμμα ἐκ Σωζοπόλεως, ἀπὸ 3 Απριλίου, περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ρωσσικοῦ στρατεύματος.

‘Πάντα ἔχουσι καλῶς ἐνταῦθα τὰ δίκροτα Μαρία καὶ Πάρμενη ἀπέστλενται εἰς Βάριαν, ὅθεν περιπέστας ἀκόμη 1,500 στρατιῶται. Κατὰ αὐτὰς ἐτελείσταμεν ἐν δχύρωμα διὰ 500 ἀνθρώπους καὶ 8 κανόναις διὰ δὲ τὴν στρεφοῦσα η κατασκευὴ αὕτη δύναται νὰ ὀνομασθῇ φούριον τῶν ἀδυνάτων εἶναι νὰ κυριευθῇ διὲ ἐφόδου εἰς τὰ ἔνδον, παρὰ τοὺς προμαχῶνας κατεσκευάσθησαν δυνατοὶ στρατῶνες, οἵτινες χωροῦν ὅλην τὴν φούριαν.

‘Η τοποθεσία τῆς Σωζοπόλεως εἶναι τόσον ὀραία, ὅσος καὶ επωφελής. Δεκαπέντε διεστικα μακρὰν τοῦ φούριον ὑψώνται τρεῖς σειραι ράχεων συνδένδρων τὸ δὲ πρὸς μεσημβρίαν μέρος εἶναι κατάφυτον ἀπὸ ἀμπέλους. Η πόλις περιέχει τριακοσίας σχεδὸν οἰκίας καὶ δισχιλίους κατοίκους, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, τοὺς μὲν, “Ελληνας, τοὺς δὲ, Βενιγάρσιοι. Ο λιμὴν εἶναι ἀσφαλῆς, εὔχρηστος, καὶ προφυλαγμένος ἀπὸ παντὸς ἀνέμου” τὰ δίκροτα ἐμὲ ο ὥντα στέκουνται ἀραγμένα μέχρις Βολῆς κανονίσιν ἀπὸ τοῦ παραλίου. Οἱ Γούρκοι προσηλόνται κατὰ τὸ παῖδιν ὄλην τῶν τροποχοῖς καὶ ἀγρυπνίαν εἰς τὰ φρούρια Βουγιάδα, Αγγιάλου καὶ Μετημβρίαν. Ο Χουστείν πασας ἐσλητίσασεν εἰς τὸ χωρίον Αγίλλαν, πάντες λεύγας ἀπέχον τῆς Αγγιάλου, διὰ νὰ δύναται νὰ δοκιμήσῃ τὰ τρία ταῦτα φρούρια..

(Messager des Chambres.)

Παρατηθέντος τοῦ Κυρίου Λαζάλ Μοντμορενσῆ τοῦ Τπιουργείου τῶν Ἑξατερικῶν τῆς Γαλλίας, διωρίσθη εἰς αὐτὸν ὁ Κόμης Πόρταλης.

‘Η βασίλισσα τῆς Ισπανίας Μαρία Ιωσήπη Ἄμελια ἀπέθανε τὴν 5 τοῦ Μαΐου εἰς Λαζαρές, Θυγάτηρα οὗτοῦ τοῦ πρίγκιπος Μαξιμιλιανοῦ Μαρία, ἀδελφοῦ τοῦ τῆς Σαξωνίας βατιλέως, καὶ γεννημένη κατὰ τὸ 1803.

## ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρὰ τῷ ἑῶ Κυρίῳ Κ. Κοκκινάκη πωλοῦνται τὰ ἀκόλουθα βιβλία.

Όποιαδήποτε Στρατηγικός, καὶ Τοιχιόν τὸ πρώτον ἐλαύνεται, μετὰ τῆς Γαλλικῆς ἐκπέρισσου μεταφοράσθεν	Ἐκδ. Κερκί, τιμὴ 1 διστόλου.
Ἄριττοτέλεους Ποικίλη Νικούλασσα	Ἐκδ. Κερκί 1/2
Πλοιτάρχου τὰ Πολιτικά	Ἐκδ. Κερκί 1
Βριτῶν διάλογος ἑπτῶν 1817, 1818, 1819. 1820, πρὸς 1 τρία διστόλων ὁ τόμος	6
Κομής ὀλύμπιος ἑπτῶν 1813	Γράμμα 12
Ἐρμῆς διάλογος 1821	10
Ταρτούφος, κωμῳδία Μαλλιέρου μετάφρ. Κ. Κοκκινάκη	6
Στρατίτεοι δράμα μὲ τοῦ Γερμ. ποιητού	6
Τημολέων, τραγῳδία πρωτότοπος	3
Ιφιγένεια, τραγῳδία εἰς τοῦ Γερμ. μετάφρ.	5
Ιστορία τοῦ Βαυαρίου ἐπιτομὴ μὲ τ. Κ. Κοκκινάκη	5

## ΤΤΠΟΓΡΑΦΙΑ.

